

**List pasterski Arcybiskupa Metropolity Białostockiego
w związku z peregrynacją obrazu Najświętszej Maryi Panny
Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia**

Matka Miłosierdzia jest z nami !

Czcigodni Bracia w kapłaństwie,

Drogie Siostry i Drodzy Bracia w Chrystusie,

W tym roku przypada ważne wydarzenie dla naszej Archidiecezji. Jest nim 25-lecie nałożenia papieskich koron na obraz Najświętszej Maryi Panny Matki Miłosierdzia, który znajduje się w naszej archikatedrze. Z tej okazji pragnę do wszystkich: kapłanów, sióstr zakonnych, osób konsekrowanych, członków wspólnot i ruchów katolickich oraz do wiernych świeckich skierować słowa pasterskiej zachęty i pozdrowień.

1. Nasza Matka Miłosierdzia

Jubileusz przywołuje niezwykłą historię obrazu naszej Patronki, Matki Miłosierdzia. Obraz ten jest wierną kopią szesnastowiecznego obrazu Matki Bożej z Ostrej Bramy w Wilnie, sporządzoną w 1927 r. przez wileńską malarzkę Łucję Bałzukiewicz. Dla autorki obraz ten stał się najcenniejszą „relikwią”, jaką przechowywała z wielką czcią i pietyzmem w swoim domu, bowiem z nim wiązała swoje ocalenie. W czasie wojny zrzucona bomba przebiła dach i sufit jej mieszkania i spadła przed obrazem, ale nie wybuchła. Łucja widziała w tym wydarzeniu cudowny znak ze strony Matki Bożej. Nie rozstawiała się więc z tak cennym obrazem aż do roku 1976. Wówczas to, na usilne prośby biskupa i kapłanów Archidiecezji w Białymstoku odstąpiła go do publicznego kultu w prokatedrze. Tym sposobem obraz trafił do Białegostoku i znalazł swoje miejsce w specjalnej kaplicy, której poświęcenia rok później dokonał ówczesny metropolita krakowski kard. Karol Wojtyła.

Od samego początku kaplica z obrazem stała się ulubionym miejscem pielgrzymek i modlitwy wiernych. Przybywają tu, aby ukochanej Matce Miłosierdzia zawierzać swoje sprawy osobiste i rodzinne, społeczne i narodowe. Ona zaś otacza ich swoim macierzyńskim płaszczem miłości i obsypuje hojnymi łaskami i darami, czego naocznym świadectwem są liczne wota zawieszane w kaplicy.

Maryja, Matka Miłosierdzia, wpisała się już na stałe w historię Podlasia, naszych rodzin i w historię osobistą wszystkich nas. To z wdzięczności za tę Jej przemożną obecność, w dniu 5 czerwca 1995 r. została przyozdobiona nowymi papieskimi koronami, których poświęcenia dokonał św. Jan Paweł II.

2. Matko Miłosierdzia, prowadź nas do Syna!

Obchodząc Jubileusz tego wielkiego wydarzenia stawiamy sobie pytania: kim jest dla mnie Maryja dzisiaj? Jak głębokie są moje relacje duchowe z Nią? Te pytania wpisują się w wielkopostną drogę nawrócenia i ożywienia wiary oraz pogłębienia naszego życia duchowego.

Żyjemy w nowym społeczeństwie, wolnym, bardziej zamożnym. Nasz kraj wypiękniał. Cieszymy się szerokim zakresem usług i świadczeń socjalnych, a pomimo to uświadamiamy sobie, że to nam nie wystarcza i nas nie zadawala. W naszym sercu wciąż nosimy pragnienie czegoś więcej, pragnienie nie dające się zaspokoić żadnym dobrem wymiernym ani materialnym. To pragnienie najgłębiej wyraża Psalmista, kiedy woła: „Boże, mój Boże, szukam Ciebie i pragnie Ciebie moja dusza. Ciało moje tęskni za Tobą, jak zeschła ziemia łaknąca wody”(Ps 63,2). Równie wymownie to pragnienie opisuje św. Augustyn, gdy wyznaje: „Stworzyłeś nas bowiem jako skierowanych ku Tobie. I niespokojne jest serce nasze, dopóki w Tobie nie spocznie”(Wyznania I,1). Serce człowieka, w którym zaszczepione jest naturalne pragnienie Boga pozostanie tak długo niespokojne, jak długo Bóg w nim nie zamieszka. Czy moje serce w pełni stało się mieszkaniem Boga?

Maryja Matka Miłosierdzia przychodzi nam z pomocą, aby zaspokoić to głębokie pragnienie naszego serca. Przypomina, że można je nasycić tylko Bogiem. Dlatego prowadzi nas do Boga objawionego w Jezusie Chrystusie. Przez swoje *fiat* – „niech mi się stanie według słowa Twego”, uczy zawierzenia Bogu i odkrywania Go w codziennym życiu. Ona pomaga nam wnikać w tajemnice Boże, abyśmy razem z Nią również mogli powiedzieć „Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Święte jest Jego imię” (Łk 1,49).

3. Matko Miłosierdzia, wstawiaj się za nami!

Maryja prowadzi nas do swojego Syna jako świadek Golgoty i krzyża Jezusa. W tym Jej świadectwie wybrzmiewa głęboki wymiar miłosierdzia. Chce nam je wyprosić u swojego Syna i nim otoczyć całe nasze życie. Jest to możliwe dlatego, że Jezus przez swoją śmierć na

krzyżu uwolnił nas od grzechu pierworodnego i pojednał z Bogiem Ojcem. Za nasze grzechy zapłacił wielką cenę. Maryja, stojąc pod krzyżem uczestniczyła w cierpieniach swojego Syna. Zna więc cenę, jaką złożył Jej Syn za nasze odkupienie, i dlatego chce nam pomóc, abyśmy nie zmarnowali tak wielkiego daru. Jej pragnieniem jest, aby wszyscy doszli do zbawienia poprzez zjednoczenie z Jej Synem Jezusem Chrystusem, które najpełniej dokonuje się w Eucharystii. Maryja, tak jak była obecna przy Jezusie na Kalwarii, jest obecna również w Eucharystii - przypominał kiedyś papież, św. Jan Paweł II. Jest znakiem i wezwaniem dla całego Kościoła i dla każdego z nas do wiernego trwania przy darze Eucharystii, jaki Jezus zostawił swoim uczniom aż po wieczne czasy. Taki jest sens słów Jezusa, kiedy przy ustanowieniu Eucharystii powiedział do uczniów: „To czyńcie na moja pamiątkę”.

Z osobistego doświadczenia wiemy jednak, z jaką łatwością popadamy na nowo w sidła grzechów, gdy się oddalamy od Boga i gdy gaśnie w nas Jego gorąca miłość, gdy się sprzeniewierzamy przykazaniom Bożym i gdy preferujemy ideologie nad Bożą prawdę. Potrzebujemy nieustannie karmienia się Eucharystią, aby nabierać mocy i wyzwalać się z sidła zła, pozostając w ojcowskim objęciu Boga, pełnym miłosierdzia. Maryja, jak w Kanie Galilejskiej, z niezwykle macierzyńską czułością i uwagą dostrzega nasze słabości i nasze zakłopotanie. Rozumie nasze trudności i potrzeby pierwej nawet, zanim je wypowiemy. Znając nasze serce, wstawia się za nami u swojego Syna, aby w swoim miłosierdziu wydobył nas z trudności, napełnił dzbany naszego życia żywą wodą wiary i miłości. Czyni to na mocy zawierzenia, jakie dokonało się pod krzyżem. Czytamy w Ewangelii, Jezus widząc Matkę i umiłowanego ucznia powiedział: „Niewiasto, oto syn Twój”, a do ucznia: „Oto Matka twoja (J 19,26b-27a). Pod krzyżem zostaliśmy zawierzeni Maryi, a Ona, z woli Jezusa, stała się naszą Matką. To stąd płynie dla nas całe bogactwo opieki, jakiej nieustannie doświadczamy, i miłosierdzia, jakiego oczekujemy.

4. Zróbmy, cokolwiek nam powie!

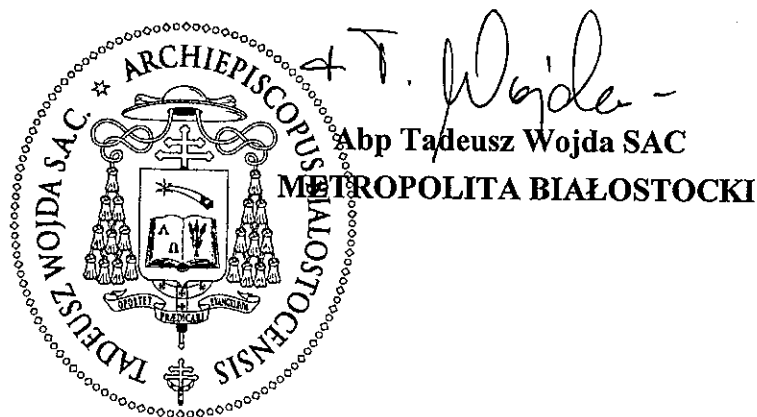
W duchu tej duchowej odpowiedzialności, Matka Miłosierdzia kieruje do nas, jak kiedyś do sług z Kany, słowa pełne zatroskania: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). W tym wezwaniu jest zawarte zaproszenie, aby zawierzyć Jezusowi, aby skierować ku Niemu całe nasze życie i nasze siły duchowe. Jest to zaproszenie do obfitego czerpania wody życia z jedyne i niepowtarzalnego źródła jakim jest Eucharystia.

Rozumiemy sens tego zaproszenia. W odpowiedzi na nie podejmujemy peregrynację obrazu naszej Matki Miłosierdzia do wszystkich wspólnot parafialnych. Chcemy, aby w ten sposób we wszystkich wspólnotach parafialnych mogła dokonać się odnowa naszej duchowej więzi z Maryją i Jej Synem Jezusem. Maryja przyjdzie, aby obdarzyć nas obfitością darów Bożych, umocnić naszą wiarę, rozpaść na nowo miłość w naszych sercach i poprowadzić ku Jezusowi. Przygotujmy się duchowo do tego ważnego wydarzenia poprzez wielkopostną modlitwę, post i jałmużnę, poprzez rekolekcje parafialne, osobiste postanowienia i

wyrzeczenia, poprzez sakrament pokuty i pojednania, poprzez wybaczenie sobie nawzajem krzywd i cierpień, poprzez częstsze i głębsze uczestnictwo w Eucharystii, a w dniach samego nawiedzenia Matki Bożej Miłosierdzia, przez wierne uczestnictwo w trzydniowych modlitwach i nabożeństwach liturgicznych. Wierzę, że liczny udział wszystkich - dzieci, młodzieży i starszych, kobiet i mężczyzn, wspólnot parafialnych i ruchów religijnych, a także chorych i cierpiących, będzie najwspanialszym wyznaniem naszej wiary w Jezusa i wyrażeniem wdzięczności Maryi za Jej macierzyńską opiekę.

Innym upamiętnieniem Jubileuszu i naszej duchowej więzi z Maryją, będzie nowy ołtarz neogotycki w białostockiej katedrze. Jego budowa jest już w trakcie. W nim na wieczną pamiątkę zostanie umieszczony cudowny obraz Matki Bożej Miłosierdzia.

Niech na każdy dzień towarzyszy Wam Jej obecność i Jej macierzyńska opieka. A na drogę umacniania wiary, wszystkim udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Nr 131/20/A

Białystok, dnia 4 marca 2020 roku

w Uroczystość świętego Kazimierza Królewicza, Patrona Metropolii Białostockiej

Powyższy list należy odczytać w II Niedzielę Wielkiego Postu, dnia 8 marca 2020 roku, podczas wszystkich Mszy św.

Ks. Andrzej Kakareko
Ks. Andrzej Kakareko
KANCLERZ KURII